

Kazimierz Buszydlik

Graboszyce, pow. Oświęcim

Informator Archeologiczny : badania 8, 279-280

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W wykopach położonych na południowym stoku wzgórza zamkowego odsłonięto pozostałości wału o konstrukcji ziemnej. W oparciu o znalezioną ceramikę wykonanie wału można odnieść do XV wieku, wał ten nadsypało w okresie od XVI do XVII wieku, łagodzając ostrość stoków.

Następnym etapem prac ziemnych było podniesienie i wyrównanie terenu pod założenie ogrodowe funkcjonujące do czasów współczesnych. Z powodu braku materiału zabytkowego nie określono czasu założenia grodu.

W przyszłych sezonach badawczych przewiduje się kontynuację prac, zarówno w obrębie już wykonanych wykopów, jak i założenie wykopów uzupełniających.

FROMBORK, pow. Braniewo
Stanowisko 4

patrz
średniowiecze

GOLCZEWO, pow. Kamień Pomorski

patrz
średniowiecze

GRABOSZYCE, pow. Oświęcim

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P.P. PKZ
Oddział w Krakowie

Badania prowadził mgr Kazimierz Buszydlik. Finansował WKZ Kraków. Pierwszy sezon badań. Dwór obronny /XVI-XX wiek/.

Dwór obronny usytuowany na północnym krańcu wsi, na skraju wzniesienia ponad łągami zalewowymi Skawy, a zarazem w węzłowym punkcie brodów na Skawie i Wieprzówce.

Według przekazów historycznych obiekt ten został ufundowany w latach 1570-80 przez sekretarza królewskiego Dziwisza Brandysa. Dwór jest budynkiem wzniesionym na planie prostokąta, otoczony w podkowę szeroką, suchą fosą, otwartą na wschód ku dolinie Skawy.

Badania miały na celu uzyskanie wstępnej orientacji w stratygrafii obiektu i ewentualne uchwycenie historycznych poziomów użytkowych, głównie wewnątrz budynku /w piwnicach dworu/. W piwnicach budynku, jedynie w dwu z siedmiu objętych badaniami piwnic uchwyciono XVII-wieczne poziomy

użytkowe. Stanowi je bruk ułożony nieregularnie z drobnych otoczaków rzecznych, odsłonięty na głębokości 180 cm, w piwnicach pod północną częścią budynku. W pozostałych pomieszczeniach piwnicznych, bezpośrednio pod wierzchnią warstwą gliniastą, brązowej próchnicy, występuje calec. W piwnicy, pod tylnym ryzalitem budynku, odkryto resztki drewnianej podłogi, datowanej wstępnie na XVIII-XIX w.

Materiał pochodzący z piwnic dworu to głównie ułamki ceramiki i szkła, datowane na okres XVII-XIX wiek. Obok badań sondażowych w piwnicach dworu, założono wykop usytuowany prostopadle do północnej ściany budynku. Uchwycono w nim wykop fundamentowy o szerokości 120 cm. Kolejne uchwycone warstwy kulturowe datowane są od końca XVI-XIX wieku i wydają się być wynikiem kilkakrotnego, kolejnego pogłębiania fosy i jednoczesnego podwyższenia poziomu bezpośredniego otoczenia budynku. Poziom calec występuje na głębokości równej obecnemu poziomowi dna fosy, na tym odcinku. Materiał archeologiczny to głównie ceramika z okresu od końca XVI do XX wieku.

Przewiduje się kontynuację badań w następnym sezonie.

INOWŁODZ, pow. Rawa Mazowiecka

patrz
średniowiecze

IWNO, pow. Sroda
Stanowisko 2 i 3

patrz
średniowiecze

JEZIORO OSTROWITE, pow. Chojnice
Leśnictwo Turowiec

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Łódzkiego

Badania prowadził mgr Wiesław Stępień przy współudziale Klubu Archeologii Podwodnej "Tryton" z Bydgoszczy. Finansowała Katedra Archeologii U.Ł. Pierwszy sezon badań. Przeprowadzenie przez jezioro - chronologia nieustalona.

Celem archeologicznych badań podwodnych jest wykrycie oraz lokalizacja obiektów archeologicznych w wodach Borów Tucholskich oraz częściowo na terenach przyległych w powiatach chojnickim i starogardzkim.

Jezioro Ostrowite posiada mocno wrzynający się półwysep, dzielący je na dwie części. Wierzchołek półwyspu posiada dość znaczne wzniesie-